

DE ZWARTE

hfl 1,-

nr. 38

blad voor de restauratie
van de beweging

tweede jaargang 10 augustus

Martenssinge, B. 94 Gauda; Kritische boekwinkel in Rotterdam; Agara in Haarlem.

De drukkerij is nog steeds de Bijstand, buitenom 213 Den Haag. De samensteller's zijn via de postbus en alleen des woensdags ook via de telefoon (892098) te bereiken.

Reuter) (AP,

Communist op muilezel pleegt zelfmoordaan slag

BEIROET 7 aug. — Een Libanese communist op een muilezel heeft gisteren een zelfmoordaan slag uitgevoerd op een gebouw van het Zuid-Libanese Leger (SL).

DE ZWARTE

en praat me niet van verantwoordelijkheid gvd

- INHOUD:
- pag 2 zie hier
 - 3 Leids- en Utrechts nieuws
 - 4 Crabeth in Gouda
 - 5 Delft; apartheid vrij!
 - 6/7 RAFAG in beweging
 - 8/9 De Algemene Winkeldievenbond
 - 10/11 De ZWARTE crisis
 - 12 Nicaragua nieuws
 - 13 Genen en voortplanting
 - 14/15 De affaire Gardâner
 - 16 Affiesie!!!!

ZWARTE REGIO-KRISIS-VERGADERING

Zoals gewoonlijk is er elke maand een Zwarte-regio-vergadering. Handig om de lopende problemen rond ons aller blaadje te analyseren. Op z'n duits: de continuïteit van het probleem. Op z'n duits: de kwantiteit van het probleem. Op z'n duits: de kwantiteit van de problemen vergroot de continuïteit van de kwaliteit. Afijn. Zie maar. In de laatste twee woorden zit de ellende. Teveel zeggen dat. Maandag 26 augustus om 14.00 uur in Leiden op de Korte Mare 24 in Alarm is er weer een vergadering. Het is echt belangrijk dat er veel mensen zijn, omdat een aantal problemen wat al te groot dreigen te worden. Onderbreek dus je vakantie, van kom ook eens mee praten, terwille van het behoud van uw regionale kraakblaadje. Serwêus, lees pag 10 en 11 maar eens. Tot maandag.

LEIDEN

VEILINGEN

Binnenkort worden er in Leiden twee panden, allebei van Van Brussel, door de bank op de veiling gegooid. De Vollersgracht en de Lockhortstraat. In Leiden worden veilingen maandagavond om 20.00 uur op de Utrechtse Veer 22A gehouden. Je kunt daar altijd het Leidse spekulanten- en onderwereldje aantreffen, broederlijk samenwerkend. De procedure is als volgt: de eerste week wordt het pand op een minimumbedrag ingezet, waarna het per opbod wordt verkocht. Degene die het pand dan heeft gekocht kan zich echter nog niet de nieuwe eigenaar noemen. De volgende week komt het pand namelijk weer op de veiling. Het wordt dan ingezet op het bedrag dat de week daarvoor ervoor was geboden. Daarboven wordt dan een bedrag gevraagd, waarna het afbieden begint. Hier wordt de prijs dus steeds lager, totdat iemand zijn vinger opsteekt, roept, knipoogt of wat dan ook. Diegene is dan de enige echte nieuwe eigenaar van je pandje. Heeft er niemand interesse voor het pand, en bereikt de veilingmeester het magiese bedrag van f 0.00, dan wordt het pand dus van degene die het de week ervoor per opbod heeft gekocht. Wil je weten wie de nieuwe eigenaar is, dan moet je dus twee keer naar de veiling gaan. Het is dan handig om helemaal vooraan te gaan zitten, want de veilingmeester noemt altijd de naam van de koper, maar als je verder naar achteren zit, versta je meestal geen moer.

Is je pand eenmaal verkocht dan bestaat er de kans dat je na enkele dagen plotseling zo'n briefje in de bus vindt: ontruimen op grond van de grosse van de veilingakte. Dit kun je echter voorkomen. Het klopt namelijk juridies niet als je ontruimd wordt zonder tussenkomst van een rechter of officier van justitie. Het vervelende is wel dat je daar zelf een kort geding tegen moet aanspannen.

Het is dus handig als je van te voren al contact opneemt met een advocaat, zodat het een en ander alvast voorbereid kan worden. Er zitten wel nadelen aan het aanspannen van een kort geding: je naam wordt bekend, en je loopt het risico dat de tegenpartij met een tegeneis komt (een eis in reconventie, ahum). Bijvoorbeeld dat ze een spoedeisend belang hebben, ze willen in het pand gaan wonen of hebben er plannen mee. Als de rechter in dat verhaaltje trapt, en die neiging hebben rechters nogal eens, dan wordt je toch nog ontruimd en wordt er ook nog eens van je verwacht dat je zo'n f 1700,- aan proceskosten betaald. Je moet dus rekening houden met zo'n tegeneis en je daar al op voorbereiden: zijn er bouwplannen of ver-

gunningen, is er een woonvergunning afgegeven, hoe zit het met het bestemmingsplan, etc. Toch is het voordelig om een kort geding aan te spannen: je wint er in ieder geval een hoop tijd mee, de tegenpartij wordt gedwarsboemd en moet plotseling een spoedeisend belang gaan konstrueren willen ze je er alsnog uitkrijgen en die proceskosten, ach laat ze die maar proberen te krijgen. Er is nog een ding waaraan je moet denken, als dit alles gebeurt. Neem even contact op met de kit, zeg dat je een kort geding hebt aangespannen, en vraag of ze nog even willen wachten met hun honden, petten, stillen en andere knuppels, tot de uitslag van het kort geding er is.

J.M. VAN BELLE
GERECHTSDEURWAARDER
Girorekening 641036
Telefoon 071-149245
Telex 39210

Kantooruren:
maandag t/m vrijdag
9-12 en 2-5 uur
tel.uren: 9 tot 11
en 2.30 tot 4 uur

INFORMATIE uitsluitend schriftelijk

Bij beantwoording mijn ref. vermelden!

Inzake Van der Wal/van der Linden wrc/J.vn Houtkade 24/24a Munst. 19477
v/v

Mijne Heren,

Voor de goede orde bericht ik u, dat de huidige eigenaren van perceel Jan van Houtkade 24/24a de processen-verbaal van veiling en gunning heeft doen betekenen aan de vorige eigenaar met sommatie het perceel Jan van Houtkade 24/24a te Leiden uiterlijk maandag 8 april a.s. te 16.00 uur geheel ontruimd te hunner beschikking te stellen en met aanzegging, dat bij gebreke van dien, de ontruiming gerechtelijk zal geschieden op dinsdag 9 april a.s., aanvangende te 09.00 uur v.m.

Hooachtend,

Besprekingen uitsluitend na tel. afspraak (071-149245)

UTRECHT

SNELKROM

Nooit recht als je je verZ tegen de gevestigde orde, zoals bleek bij de ontruiming van de Rembrandtkade waarbij 55 mensen werden opgepakt, ook al was er geen steen gegooid. Afgelopen vrijdag was de (snel)rechtzaak tegen de vier mensen die ze vastgehouden -10 dagen dus al- hadden, op verdenking van openbare geweldpleging zoals stenen gooien, brandstichting, verf- en rookbommen 'werpen'. Uit de (o.a. politie)getuigen verklaring en bleek dat geen van de 4 iets ergers

had gedaan dan de 51 die al lang weer vrij (& aanwezig) waren, maar deze 4 moesten bloeden voor allemaal, van- daar:

Tibor - 2 rookbommen op straat laten vallen. -4 weken zitten.
Milan - 1 verfbom tegen ME-bus -4 weken zitten.
Paul - 1 verfbom (mis) -4 weken zitten.
Wim - 2 vuurpijlen afgeschoten - 7 weken zitten (had strafblad)

door een rechter die hun van fascisme beschuldigde (kan daar geen aanklacht tegen worden ingediend?), maar Marinus v.d. Lubbe zeker even ver-

geten was.

Leugens -er waren geen bewoners alleen reischoppers- en verdraaide waarheden -vuurwerk is gevaarlijk, stel je voor dat -ie 't in z'n oog had gekregen. terwijl de ME het overgeleven vuurwerk na de aktie naar elkaar gooide zonder daar overigens 2mnd. voor te moeten zitten- werden klakkelaars uit de krant overgenomen door deze onpartijdige, onbevooroordeelde politierechter.

Als een volkomen geweldloze aktie met zo'n staatsgeweld wordt beloond -voor- al ook vanwege f50.000 schade (zie J. de Vries?) - zullen wij (krakersters) dit soort akties voortaan zeker laten.

KRISIS

IN

GOUDA

is inmiddels wel bekend mag heten, dat in Gouda de crisis in alle hevigheid barsten. Nadat enkele pracht panden gekraakt en justitioneel ontruimd schijnt het nu dan echt de beurt de Crabethstraat te zijn om op huisgronden ontruimd te worden. Maar niet te snel op de feiten vooruit te gaan eerst maar wat achtergrondinformatie en geschiedenis van Crabeth.

vier jaar geleden, november '80 werden de panden Crabethstraat 2-4 gekraakt door 10 mensen. Deze panden zijn onderdeel van het reijsesinternaat van de scholengemeenschap op reformatoren grondslag, de Driestar. Hoe zulks tot wereld-verbeteraars over kraken mag bekend heten... Dus snel een bestemmingsplan in elkaar geflanst. Vrijwilligers (waar er al een ontvattende hoop van leeg staan) en een kerk van Jezus Christus Heiligen der laatste dagen (hij heet echt zo) moest komen, en zo zal geschiede... In november '84 zou het voor de eerste maal ontruimd worden. Intussen was ook in '83 gekraakt met de bedoeling daar een halve bewoning, ook een eethuis te krijgen. Uiteraard geen ontruiming want onze vijanden zijn tenslotte nooit te vertrouwen. Dus in december '84 ook in '85 gekraakt en bewoonbaar gemaakt. Er wonen nu zo'n 20 tot 25 mensen in een gezamenlijk probleem; de koude winter en de onzekerheid over de panden.

Het is inmiddels 15 januari, een hele stapel van de bekende papieren viel met een rotklap op de christelijke deurmat. Of de panden 2, 4, 8 en 10 maar even op 1 maart leeg opgeleverd konden worden. Nou, mooi niet dus. Ze bidden maar thuis voor hun open haard. Tijd voor axes. Plakken, spuiten en lullen, veel lullen met de gemeente (waaronder de verantwoordelijke wethouder) bracht uitstel tot voorlopig 4 juli. Met de uitzichtloze toestand in het achterhoofd, werd er weer driftig op los gekraakt. Maar zo als ik al eerder schreef, werd alles met dezelfde gang weer ontruimd. Uit de Crabeth werd inmiddels wel alles, maar dan ook alles wat nog enigszins bruikbaar was vast op een destructieve manier gehaald voor andere gekraakte en nog te kraken panden.

Hierbij bleek weer eens de solidariteit onderling. Iedereen hielp iedereen met verhuizen en met alles wat noodzakelijker wijze moest gebeuren. 3 Juli een feest gegeven voor de bewoners en sympathisanten (m/v). Dat er 's nachts ook nog twee mensen zijn opgepakt die bij de Driestar ruiten in hebben staan keilen, doet nu even niet ter zake. 's Morgens 9 uur zou er ontruimd gaan worden. Dus kwam 's avonds ervoor het bericht dat de hele boel niet door zou gaan. Dat dit een hele slimme zet van de gemeente was, was snel duidelijk: alle te ontruimen panden waren inmiddels zo "aangepast aan de situatie", dat er van bewonen geen sprake meer kon zijn!

Na een snel gelegd contact met de advocaat van de (hopelijk laatste dagen der) heiligen, Mr. Haasjes, bleek dat er van ontruimen inderdaad geen sprake meer was. "Om eventuele herkraken te voorkomen" heette de officiële reden. Ja, an me reet. 's Middags waren al een paar platpetten langs geweest om te kijken of de barrikades reeds de tegenover liggende gracht bereikt hadden. Ze constateerden dat er te veel mensen op de been waren om geruisloos te ontruimen en dus werd er overlegd met de eerder genoemde Mr. Haasjes en tot uitstel besloten. Voor de zoveelste keer! Nu is het alle maal voor maandag 12 augustus gepland/beloofd.

Een analyse/terugblik van bijna 5 jaar Crabethstraat valt niet mee en dus waag ik mezelf er maar niet aan, ofschoon er een paar dingen toch niet onvermeld mogen blijven. Zo heeft de gemeente Gouda met hun achterbakse en bovenal vage manieren het wel voor elkaar dat de Goudse kraakbeweging zo goed als op haar/zijn reet ligt. Tel daar de vele inbraken in kraakpanden ook nog eens bij op, om over de op grote schaal aangebrachte vernielingen maar niet te veel te zeggen. Achterdocht en wantrouwen onderling, gedeproofd, geen dak boven je hoofd (wat in dit rot land, gezien het weer van de laatste tijd, echt geen luxe is) en voorlopig geen zicht erop ook, maakt de sfeer er duidelijk niet beter op. Kortom, het is crisis in Gouda wat weer eens betaald dreigt te worden door ons de verdoemden der kapitalisme: de jongeren.

Een stap achteruit om vervolgens er weer twee dichterbij ons gezamenlijk doel te doen, nl. de totale vernietiging van het systeem en al haar uitwassen!!

NICARAGUA LIBRE!

De nacht van 26 op 27 juli hebben wij anti-imperialisten actie gevoerd in Boskoop. De actie werd gevoerd ter aanleiding van de komst naar Boskoop van de "American Musical Passadors".

De komst van deze "ambassadeurs" is een vorm van culturele diplomatie om het met bloed doordrenkte gezicht van de VS met een muzikale make-up te bedekken. Deze diplomatie moest

een weerwoord krijgen. Er werd overgegaan tot een plak en spuit actie. Het gemeentehuis, waarvoor het optreden zou plaats zou vinden, de AMRO-bank ernaast, het kantoor van de gemeentewerken erachter, de RABO-bank als wel een schutting en een kerk moesten het ontgelden.

Posters van "Nicaragua 6 jaar vrij", solidariteitsleuzen met Nicaragua en leuzen tegen de VS interventiepolitiek waren over het hele dorp te lezen en te zien.

Op 27 juli tussen 9.30 en 11.30 heeft een schoonmaakkploeg vrijwel alles verwijderd, zodat de Amerikanen niet gekonfronteerd werden met hun eigen politiek. Het schoonmaken dwong ons tot verdere actie. Tijdens het optreden voor het gemeentehuis hebben we de ernaast geparkeerde bussen met verfszakjes met rode verf bestookt. We hopen de gemeenteraad ervan te doordringen. Doordrongen hebben dat Boskoop verschoont moet blijven van deze smerige witte boorden diplomatie.

Luchermos para vencer. No pasaran!

DELFT APARTHEID-VRIJ

In Zuid-Afrika is de noodtoestand uitgeroepen. D.w.z. dat de blanke regering de volledige vrijheid heeft te doen wat zij wil. Dat doet zij dan ook. Razzia's zijn de orde van de dag, dorpen worden afgesloten van de buitenwereld, mensen worden opgepakt, zonder vorm van proces gevangen gezet en gearresteerd. Omdat zij zwart zijn worden zij minderwaardig bevonden en behandeld, omdat zij hierheen in opstand komen, na eeuwen van onderdrukking en uitbuiting, worden zij mishandeld, vastgezet, enz.

In de V.S. vindt al een economische revolutie plaats. Waaron in Nederland nog niets...

BOYCOT ZUIDAFRIKA, z.w.z.:

- verkoop geen fruit uit Zuid-Afrika (outsapan sinaasappels, maar ook appels, pruimen....)
- verkoop geen leuzen naar Zuid-Afrika
- verkoop geen wijn uit Zuid-Afrika
- DELFT GEEN HANDEL MET ZUID-AFRIKA

BOYCOT Z:AFRIKA

BOYCOT APARTHEID

KLEINTJES DELFT

Ezelsveldlaan 37

Mochten jullie het nog niet weten. Platen en Kassettewinkel Misfits is ook al ter ziele. De medewerkersters hebben bij gebrek aan klanten, motivatie en vanwege de algehele leegloop van Delft besloten de deur te sluiten. De leeggekomen ruimte zal nu omgetoverd worden in een kraakkafe. Zuipen moet toch lukken nietwaar. Het kraakspreekuur blijft wel bestaan, vrijdags tussen 19.00 en 21.00 uur. Binnenkort verschijnt er een nieuwe Delftse kraakwijzer met o.a. informatie over de leegstandswet, voordeurdelen en andere fijne kortingen, hoe je stroom en gas betaalbaar maakt etc.

JFN (Jongeren Front Nederland)

Jonge blonde blauwogige blanke jonge mannen vereerden voor de weet ik hoeveelste keer weer eens Delft met een bezoek. Erg orgineel is dit niet en ook niet datgene wat ze verkondigen. Toch komen ze telkens terug om de eenvoudige reden dat ze in Delft geen enkele weerstand ondervinden.

(Sri Lanka dient in de toekomst slechts thee te blijven exporteren en geen tamils, en nog meer van dit soort fijne opmerkingen.)

Het wordt toch eens tijd dat we deze Germaanse jongetjes eens fijn op transport gaan stellen. Dit is slechts mogelijk als er een goed alarm is in de stad, want ze werken nogal snel zodat je dus ook snel moet reageren. Ook politie en justitie schijnt er mee te zitten, maar de pamfletten zitten juridisch nogal knap in elkaar waardoor ze niet zo gemakkelijk opgepakt zullen worden. Direkt optreden lijkt dus de meest voor de hand liggende mogelijkheid.

"Gewapend" met bovenstaand pamflet, spuitbussen, mallen, kitspuiten en een flinke dosis energie, gingen we in de nacht van Dinsdag 3^e juli op stap, om een kleine bijdrage te leveren aan de strijd tegen de apartheid.

We brachten een bezoekje aan de volgende bedrijven.

Banken: ABN, Bank Mees&Hope, NMB, AMRO, RABO, Spaarbank met S.

Reisburo: NBBS, Brooks, Holland International.

Reisburo's: v Dorp, de Molen, Sosef Gist Brocades

Niet

Niet omdat deze bedrijven en winkels de enige zouden zijn die dankzij hun banden met Zuid-Afrika de Apartheid in stand houden, want b.v. vrijwel alle groentewinkels verkopen fruit uit Zuid-Afrika en 80% van het goud wat bij de juweliers ligt komt er vandaan. We hebben dus maar een keuze gemaakt. Bij deze bedrijven hebben we voor zover mogelijk de sloten dichtgekit en leuzen gespotten als, Trip niet op Apartheid, Wij teren op Apartheid, Niet voor Blanken Het stinkt hier naar Apartheid, Koop geen wijn uit Zuid-Afrika etc.

Direkt zichtbaar effect was, personeel wat niet naar binnen kon, de kit die dat ook niet kon, hordes schoon en slotenmakersters en een artikel in de Delftse Courant. Als

ze er niet meer mee doen (zonder illusie dat ze er op korte termijn daadwerkelijk meestoppen) mogen ze dit als een eerste signaal beschouwen die nog z'n nodige staartjes zal krijgen. Niet alleen de bedrijven zijn medeverantwoordelijk voor wat er nu in Zuid-Afrika gebeurt, ook de konsument van deze produkten draagt verantwoording. We hebben deze actie uiteindelijk gevoerd omdat een economische boycot van Zuid-Afrika een belangrijke machtsfaktor is in de strijd tegen de Apartheid. Om dit nog duidelijker onder de aandacht te brengen zullen er ook in de toekomst weer acties te verwachten zijn.

WANT HET STENCIL IS AL JAREN EEN ONDERGEWAARDEERD MEDIUM OM HET EEN EN ANDER DUIDELIJK TE STELLEN ZOALS ONLANGS MEER EENS BLEEK IN DE KWESTIE BOSKOOP (bafk) GVD.

OpRoep

DEMONSTRATIE

(Bereiding)

MILITAIR

Op 30 sept in

Den Haag

Volgende Week

voor INFO Tel:

070-892090

(And dwilt op 144 de ondergrondse bestanden)

RAFAG IN DE BEWEGING

Het vanuit de stad soms zwaar onderge-
waardeerde platteland, waaronder Bos-
koop, Waddinxveen (en Gouda) onder-
schijnen te vallen, zal een poging en-
dernemen om het zgn. platteland in een
ander daglicht te stellen, om voorgoed
af te zijn van het gezeik "we gaan
naar Leiden/Den Haag, want in Boskoop
is niets te doen". Hierbij zullen we
een overzicht geven van de tot nu toe
gevoerde RAFAG-acties.

Toen we de bewuste avond aankwamen bij
het schoolgebouw met zo'n 50 mensen
bleek de SGP-avond te zijn afgelast
en naar later bleek in het geheim en
besloten bij iemand thuis te zijn ge-
houden. Voor de school werd een ver-
klaring voorgelezen waarin gesteld
werd dat de SGP zich distancieerde van
de "ondemokratiese", "onverdraagzame"
en "bevooroordeelde aktie" van het
RAFAG. Hierna zijn we naar de kroeg
gegaan en hebben we een petitie op-
gesteld met als inhoud om in het ver-
volg zulke vergaderingen/bijeenkom-
sten te verbieden, en deze aan te bie-
den aan de gemeenteraad, die op dat
moment een vergadering had. Deze ver-
gadering werd echter geschorst. Toen
wedaat vernamen, wilden we de petitie
aanbieden aan de voorzitter van de
SGP-jongeren, maar in zijn huis bleek
de goudse recherche te zijn ingetrok-
ken.

15
2 kilo

De volgende dag zijn we naar het ge-
meentehuis gegaan, dat was ondertussen
22 november 1984, om de petitie voor
te lezen en te overhandigen aan de
raad. In de raadszaal werd geprobeerd
de petitie op aanvraag van de PSP
voor te lezen en te overhandigen. Het
college van b&w besloot zich terug te
trekken om de aanvraag in beraad te
nemen. Dit duurde een half uur. Het
overleg bleek echter achteraf alleen
maar te dienen om de politie te bel-
len en na een half uur "overleg" werd
besloten ons geen halve minuut spreek-
tijd te geven. De PSP'er besloot toen
de verklaring gewoon voor te lezen,
waarop de burgemeester hem sommeerde
het gebouw te verlaten. Na drie som-
maties werd de politie gevraagd, die
reeds voor het gebouw stond, de PSP'er
en de publieke tribune (8 mensen) uit
het gebouw te verwijderen. Hierop
kwam een overmacht van politie met
honden de raadszaal binnen en ont-
stond een kleine schermutseling. Een
enkeling gooide zich nog in een des-
perate aktie op de politie, maar dat
bleek door de overmacht zinloos. De
gehele tijd is de ME achter de hand
gehouden en twee mensen zijn gearres-
teerd wegens het ingooien van een
bankruut.

Het RAFAG, Regionaal Anti Facistische
Aktie Groep, bestaat uit mensen uit
Boskoop, Waddinxveen en een enkeling
uit Gouda. Het RAFAG is opgericht naar
aanleiding van het Zuidafrikaanse am-
bassade lid Landman, die uitgenodigd
was door de SGP-jongeren, om zijn pro-
pagandistische leuzens over Zuid-Afrika
ten gehore te brengen.

Bij vergadering werd besloten het ge-
bouw waar de openbare avond zou plaats
vinden, de christelijke Rehobothschool
in Waddinxveen onder te spuiten met de
leuzen "Apartheid is moord" en "Kan-
ker Kapitalisme". De bijeenkomst zelf
zouden we ontbinden en ontruimen door
de stoelen op te stapelen, het podium
af te breken en de microfoon onklaar
te maken (waarvoor twee mogelijkheden
aanwezig waren, ten eerste gewoon de
plug eruit te halen of ten tweede de
microfoon gewoon kapot te slaan). Ook
zou het mogelijk aanwezige propaga-
nda-materiaal van de SGP en Zuid-Afrika
worden vernietigd.

De smaak naar meer.

De RAFAG besloot door te gaan na deze
succesvolle verstoring van de open-
bare avond, met anti-apartheidsakties.
De volgende aktie was in het kader
van de landelijke aktie tegen de ver-
koop van de Krugerrand. Deze werd ge-

pland op 7 februari 1985. Op een vergadering werden de grote lijnen uitgezet, geen geweld om de publieke opinie op onze hand te krijgen, en er werden verklaringen opgesteld voor de pers en het publiek. Tevens zou het publiek niet gehinderd worden in het betalingsverkeer. Besloten werd dat 6 mensen zich zouden vastketenen in het hoofdkantoor van de RABO-bank in Waddinxveen. In de buurt van de Rabo-bank hebben we ons verzameld en ons alvast aan elkaar geketend. Om half zeven 's avonds gingen we de bank in en ketenden ons vast. De rest van de aktievoerders, twintig, deelden pamfletten uit en affiches en hingen een spandoek op. Het begin verliep vrij rustig. Al snel kwam er een lichtelijk overspannen bank-employee en kort daarna voor waddinxveense-politie-begrippen, na 30 minuten, kwam de politie massaal met honden en politie in ME-pak opdagen. Zij vroegen ons niet vriendelijk en zeer indringend de bank te verlaten

en hardhandig gefouilleerd en afgevoerd naar het politieburo, waarvan 3 aktievoerders met handboeien om. De rest van de aktievoerders begaf zich naar het politieburo om te vragen wat er met de gearresteerden ging gebeuren. Die vraag konden zij echter niet stellen, want er volgde meteen een charge met politiehonden vanuit het buro. Een van de aktievoerders heeft toen per telefoon aan de politie laten weten dat alle politieke gevangenen moesten worden vrijgelaten en dat er anders vergeldingsakties zouden volgen.

Op het politieburo heeft een van de aktievoerders onder dwang een verklaring afgelegd en een ander zat met handboeien om in de cel. Rond middernacht werden ze 1 voor 1 met tussenpozen vrijgelaten.

De zondag daarna werd een van de aktievoerders opgebeld door de bankdirecteur en uitgenodigd voor een gesprek op de woensdag erna in het desbetreffende bankgebouw. Daar zijn 3 van de gearresteerden naar toe gegaan en kregen we te horen dat hij had geweigerd een aanklacht tegen ons in te dienen, waarop de politie woedend had gereageerd en hem verweet dat hij de rechtsstaat ontcrachtte. Ook de officier van justitie had hem gebeld en gevraagd waar de bankdirecteur in godsnaam mee bezig was.

De dag na onze aktie hoorden we dat de verkoop van de krugerrand werd gestopt. Voor ons was de kous nog niet af, want besloten een aanklacht in te dienen tegen het politieoptreden bij de nationale ombudsman. Twee van de drie ingediende klachten, de verklaring onder dwang en het geboeid in de cel zitten, werden ontvankelijk verklaard, de vernieling van het fototoestel niet. De pers was bijzonder positief over de aktie, omdat wij geen geweld hadden gebruikt en met het politieoptreden werd de vloer aangeveegd.

Fietsen tegen...

De meest recente aktie van het RAFAG was een fietsdemonstratie tegen de apartheid en voornamelijk tegen de rol van SHELL in Zuid-Afrika. We gingen diverse shell-pompen langs en deelden daar pamfletten uit, stonden er met vlaggen en spandoek "Shell helpt apartheid in Z-Afrika", alsook met een bakfiets waarop een galg gemonteerd was met daaraan een zwart slachtoffer van het apartheidsregiem. Aan deze demonstratie werd door 25 mensen deelgenomen. Hij begon in Boskoop, voerde door Waddinxveen en eindigde in Gouda waar de demonstratie te voet werd voortgezet en tenslotte beëindigd in "de Gonz" waar een spreker van het KZA aanwezig was. Tevens was er een optreden aan verbonden van het socialistiese koor de Rooie Dendrons, dat enkele niet te evenaren liedjes tegen apartheid ten gehore bracht (boekingen postbus 141 boskoop). Er liggen nog verschillende akties in het verschiet, dus rascisten, (geuniformeerde) slaven van het kapitaal, wees op uw hoede.

Belle de
Boskoop
22 fr. le kilo

maar wij verstonden hun taal niet. Hierop volgde een hardhandige ontruiming. Een aktievoerster die foto's maakte wist weg te duiken achter een enorme plantebak, die het overigens goed deed. Zij werd echter al snel verdraden door een medewerkster van de bank van zuidafrikaanse afkomst. Haar fototoestel werd kapotgeslagen door een ME'er met hond die haar gewelddadig naar buiten werkte. Toen bleven over 6 mensen aan een paal.

Een geketende aktievoerder werd door dezelfde ME'er met hond, beiden met fascistiese inslag, geïntimideerd drv het laten vieren van de hond tot vlak bij zijn gezicht. De aktievoerder was volgens zijn eigen zeggen volkomen hulpeloos en minderjarig. De politie zatechter met een probleem, hoe ons bijgod los te krijgen, en god wist het ook niet (ze werken wel vaker samen, zie de pausrellen). Beiden hadden geen betonschaar. Na 20 minuten kwamen ze echter met een ijzerzaag. De politie belde de kommandant, die de ijzerzaag verbood te gebruiken, wat bij ons tot grote hilariteit leidde. Ondertussen was buiten de bank de publieke belangstelling enorm, en arriveerde de brandweer met betonschaar en in vol tenue. We werden 1 voor 1 losgeknipt

ALGEMENE NEDERLANDSE WIN

In navolging van de Londense Shoplifters Union hebben wij, een aantal min of meer ervaren winkeldieven de Algemene Nederlandse Winkeldieven Bond (ANWB) opgericht.

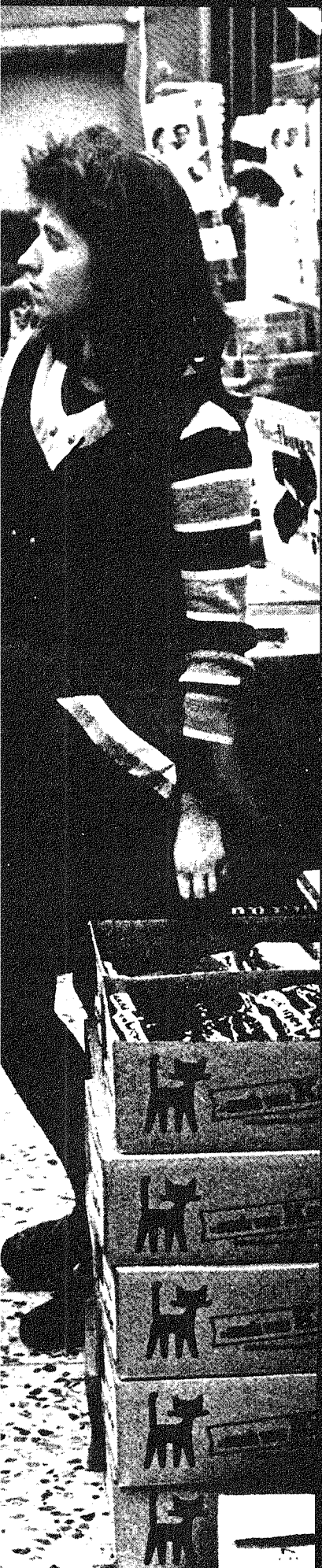
Ieder van ons had al een tijd de aanslagen van de Graaf en Co. gecompenseerd door proletarische te winkelen. Deze oplossing was eigenlijk erg onbevredigend door het individuele karakter ervan. Wij stellen ons ten doel te komen tot een herverdeling van goederen en we willen de solidariteit tussen winkeldieven bevorderen.

In deze tijd van toenemende automatisering en overproductie is het onzin om winkeldiefstal als een misdaad te beschouwen. Er is genoeg voor iedereen in de wereld. Wij pakken terug wat ons ontstolen wordt.

We merken dat we veel van elkaar kunnen leren, ieder heeft zo d'r eigen handigheidjes en specialiteit. Wij willen deze kennis verder verspreiden op een andere manier dan door publicatie. Door in groepjes te opereren kunnen we de hoeveelheid onteigende goederen vergroten, zodat we in staat zijn om mensen te steunen die om wat voor reden dan ook niet in de gelegenheid zijn te jatten.

WINKELDIEVEN BOND

Net als bij de Londense Shoplifters Union gaat ook bij ons de helft van alles wat wij ons toe-eigenen naar hen die dit hard nodig hebben. Alles is immers van iedereen.

We werken alleen bij grootwinkelbedrijven en winkelketens waar wij elkaar wijzen op bedrijfsrechercheurs, verborgen camera's, dode hoeken enz. We verrichten research naar de grootwinkelbedrijven waarvan enkele zoals C. en A. en V. en D. gerust als multinationals mogen worden betiteld. Wanneer we genoeg informatie hierover hebben dan zullen we dit naar buiten brengen. Mensen met technische kennis zijn op dit moment bezig methodes te ontwikkelen om ook beveiligde goederen op een safe manier naar buiten te krijgen.

Verder hopen we dat het ook hier lukt om massale winkelakties te ontketenen. We denken nog na over een goede, veilige manier om meer winkeldieven met elkaar in contact te brengen en onze kennis te verspreiden. Heb je reacties, tips, wil je meedoen schrijf dan naar Postbus 10233. Tot we een betere manier hebben gevonden fungeert de Zwarte voorlopig als tussenpersoon.

Maandag 5 augustus. Kom binnen in een regionale Zwarte vergadering, zoals gewoonlijk te laat, maar niet zoals gewoonlijk te laat, maar niet het idee iets gemist te hebben. Gepraat wordt er over de financiële situatie van de Zwarte, die zoals n nooit anders negatief is. Te wijten is dit aan een te geringe afzet. Vraag komt dus weer eens op hoe je dit kunt oppeppen. De vraag blijft onbeantwoord en terecht, want meer nummers verkopen blijkt tot nu toe een illusie. Er vallen nogal wat stilte's in de vergadering, want iedereen zit aan te hikken tegen het werkelijke probleem. Welke rol speelt de Zwarte binnen het hele gebeuren in de regio wat nogal grotesk ook wel eens "de beweging" wordt genoemd. Ook in een stad als Delft zijn er mensen die afhaken, vluchten naar grote anonieme steden, modieus, apolitiek of workaholic worden. Ze hebben géén zin meer hun eigen portemonnee, uiterlijk of relatie's ter discussie te stellen of in een breder verband te zien. Ze trekken zich terug in hun eigen beschermde kringetjes. Ze aksepteren "de beweging" en de Zwarte als bestaande institutie's, zonder zich te realiseren dat ze er zelf deel van uitmaken. Hiermee lijkt mij het bestaan van "de beweging" en de Zwarte al aardig illusionair te worden. Geen wonder ook dat er geen inhoudelijke discussie's gevoerd worden, als er geen mensen zijn die dat aan willen en kunnen gaan. Uit de vergadering bleek echter wel dat de Zwarte wel fungeert als regionaal trefpunt en als uitwisselingsmogelijkheid van de hier en daar gevoerde aktie's. De huidige vorm en verschijningsregelmaat voldoen hieraan niet. (te veel gericht op kwalitatieve inhoud die er dus niet is) Een aantal ideeën kwamen over tafel om het dilemma alsnog op te lossen.

- maandeliks verschijnen waarin je actief achter thema's aangaat.
- Hierbij ontkom je mijns inziens niet aan een vorm van redaktie, waarvan we tot nu toe verschoond zijn gebleven.
- maandeliks dik nummer met een wekelijkse stenciluitgave voor de korte aktieoverzichtjes.
- tweewekelijks zoals nu blijven verschijnen, maar dan toch met meer inhoudelijke stukken
- slechts dan iets uitgeven als er daadwerkelijk iets gebeurd.
- verzin zelf ook maar een leuke variatie.

Mijn inziens is op Delft rekenen aangaande diepgravende stukken vrij hopeloos. Wel denk ik dat er in Delft een behoefte is aan aktieverlagen uit andere steden. Dit hoeft wat mij betreft niet in de huidige vorm, want dit is dan toch een uitwisseling binnen bekende kringen. Mocht er uiteindelijk toch niets meer uitkomen, dan ga ik weer fijn muurkrantjes maken. Over dit alles vindt op ma 26 augustus 14.00 in Leiden (Alarm, Korte Mare 24) nog een vergadering plaats.

G.

HET ZWARTE GAT VAN HOLLAND

Naar aanleiding van een crisis-sessie van een aantal medewerkers van de Zwarte.

Het ging weer eens over geld, aangezien ons krediet bij de drukker weer volledig opgebruikt is (max. hoogte f 2000,-).

Vaste verkoop blijft bij 250 exemplaren steken. Bij ieder nummer 'n verlies van zo'n f 100,-

Wordt er te weinig aan de verkoop of aan het werven van nieuwe abonnees gedaan?

Wie leest de Zwarte?

Wat leest men in de Zwarte?

Na een jaar als maandblad de 'publieke opinie' in de regio te hebben bewerkt, ontstond er behoefte aan een orgaan voor snelle nieuws-spreiding. Dus dan maar wekelijks! Het mobiliserend effect is nogal moeilijk aan te tonen in een tijd van veranderingen in de vormen van verzet.

Sommigen noemen het een teruggang in de aktiebereidheid en bedoelen er mee, dat ze persoonlijk niet meer zo op de hoogte zijn, wat er

gebeurt. En in het cp-vriendelijke NRC wordt er ook zo weinig geschreven over slopers aan het politieke front. Of de Zwarte hiervoor een alternatief biedt?

Nee, dus! Als regionaal weekblad voldoet het helemaal niet aan de eis, snelle berichtgeving uit de regio te verzorgen. Waarom zou het ook, wanneer daar geen behoefte aan is? Iedereen is lekker bezig; Mr. de Brauw heeft al kinderen en in Rotterdam weigeren een paar duizend mensen het vragenformulier voor de voordeurdelerskorting terug te sturen. Het is gemakkelijk om uit de problemen van de Zwarte noeilijkheden binnen de beweging af te leiden; het is juist om problemen in een grotere context te zien; maar je moet geen nederlandse zomer aan de Costabrava gaan verkopen. Zo is het lokale nieuws uit Den Haag weinig gevarieerd, en toch wordt er bij voorbeeld enorm veel gekraakt, maar niemand vindt het nodig, daar veel ophef over te maken.

Vorige week heb ik getracht middels een wat lyriese beschrijving duidelijk te maken dat er volgens mij wat mankeerde aan de haagse kant van de Zwarte. Getuige de stukken die hier nu naast staan is er meer aan de hand. Dat kwam ook naar voren op de laatste Zwarte-regio-vergadering. Nu heb ik er een hekel aan om dit soort discussies langs deze weg te voeren, maar omdat ik zelf de volgende vergadering niet aanwezig kan zijn vanwege vakantie-beslommeringen, toch nog een poging tot bezinning.

Toen we de Zwarte begonnen hadden we een niet zo'n kleine illusie dat de oplage wel zou kunnen groeien tot viereneenhalf vijfhonderd. Dan zouden we een mooi verzorgd, financieel gezond blad kunnen maken, met een duidelijke functie voor de regio. Dat lukt dus niet. Mooi is tie vaak wel, maar de financiële gaten zijn voortdurend giganties. Het wekelijks gaan draaien vergrootte de oplage niet, wel het financiële gat.

Het gevolg is gezeur over dat geld, maar ook over de inhoud die soms gewoon slecht is. Medewerkersters die komen en gaan. Bij de meeste bladen zal wel een glimlach van herkenning over de gezichten trekken. We zijn helaas niet uniek.

Ik vind dat we toch moeten doorgaan. Waarom maak je zo'n blad? Dat is toch de kernvraag, waarvan het antwoord zo'n open deur is. Maar goed. Er zijn giganties veel zaken op onze aardkloot waar we het om diverse redenen niet mee eens zijn. Om dat je er zelf mee gekonfronteerd wordt: je uitkering die weer gekort wordt, je bureu die gediskrimineerd worden, het milieu dat verpest wordt, het huis waar je weer uitgegooid wordt. Of die kut-amerikanen die vandaag of morgen waarschijnlijk Nicaragua binnenvallen, of Zuid-Afrika, noem zelf maar op. Het geheel voor mij nog steeds samen te vatten onder de kreten kapitalisme en imperialisme. Daar verzet je je tegen.

Een blad is binnen het aktiekader een heel belangrijke vorm van onderlinge kommunitatie. Het geeft je aan de ene kant de zekerheid dat je niet alleen bezig bent, omdat je kunt lezen wat anderen uitgevrenten hebben. Anderzijds biedt het een bredere mogelijk tot discussie dan de kroeg. En vergeet last but not least niet de mogelijkheid voor buitenstaanders om soms eens te lezen waar die chaoten mee bezig zijn. En dan bedoel ik naast de BVD ook potentiële medestanders.

Bladen als de Zwarte zijn de structuren van wat we de 'Beweging' noemen, de vaste punten waar we op terug kunnen vallen. Vaste punten waar je elkaar vindt als er niet toevallig een demonstratie of een aktie is. Leiden en Delft zijn vergeleken met Den Haag betrekkelijk klein. Daar geldt al bijna (triest genoeg) dat iedereen elkaar wel kent, maar ook spreekt? In Den Haag is het in ieder geval wel zo dat er tig

kringetjes zijn die van elkaar niet weten waar ze mee bezig zijn. En ik blijf van mening dat het belangrijk is om wel van elkaar te weten waar je mee bezig bent.

Nu zijn er twee mogelijkheden waarom het kennelijk fout gaat. Ofwel er gebeurt in Den Haag niets, ofwel De Zwarte staat er volledig naast en heeft niets met de Haagse "Beweging" te maken. Beide konstateringen zijn denk ik deels waar, maar niet geheel, dus er zou hoop moeten zijn.

Als ik inkalkuleer dat er veel mensen worden afgestoten door de Zwarte door de politieke inhoud van de Zwarte (we schijnen bijv. teveel over de RAF, CCC enzo te schrijven) is het wel een gegeven feit dat we in Den Haag wel geen verkochte oplage van 250 zullen halen.

Anderzijds is de huidige oplage nu echt te klein. Volgens het CBS zouden we er toch zeker wel 150 moeten kunnen kwijt-raken en met heel hard werken misschien zelfs wel 200.

En als ik dan heel eerlijk ben dan moet ik konstateren dat er alleen niet echt hard voor gewerkt wordt, vaak zelfs helemaal niet. De bezorging vaak een week te laat, kolporteren is eng dus dat doen we maar niet, het aanleveren van zelfs heel voor de hand liggende artikelen wordt vergeten (oh, ja, gut, heel niet aan gedacht)

Kijk Den Haag is Amsterdam niet. Daar gebeurt zo veel dat het maken van een blad geen kunst lijkt (ook daar valt het niet mee). Bluf is vaak wel goed, maar zou ook veel beter kunnen. In ieder geval hoeft je daarvoor niet te verhuizen.

In Den Haag, Leiden, Delft, Boskoop en Gouda gebeurt als je watten in je oren duwt niets. Als het nu in De Zwarte had bestaan, had je het toch geweten.

Als ik op vakantie ga wil ik dus niet bij m'n terugkomst horen dat dit blaadje is opgeheven en dat er volgend jaar wel weer wat anders zal komen. En aan de lezersters vraag ik om de komende regenperiode (die vermoedelijk tot half december gaat duren en daarna gaat het niet vriezen) eens te overdenken waarom ze de Zwarte eigenlijk wel lezen, maar nooit eens zelf wat schrijven en alleen maar zitten te consumeren zonder je af te vragen hoe zin(loos)nig de Zwarte is.

Een ding is voor mij wel zeker, de Zwarte moet niet blijven vegeteren op de drukkerij (nog zo'n schitterend stukje infrastructuur overigens), want dat is financieel ook niet zo gezond. Bovendien versluiert het het probleem van een te lage oplage in het verlengde daarvan het politieke probleem dat uiteindelijk het probleem van de Zwarte is.

Oh, ja en de Zwarte heeft in ieder geval in Den Haag veel meer medewerkersters nodig

Het gezegde 'geen nieuws, goed nieuws' klopt niet in dit geval. Wie niet weet, waar de ander mee bezig is, of dat de ander überhaupt bezig is, dreigt aan zijn/haar eigen frustraties te verzuipen. Niemand zal dit betwijfelen, maar wat dit betekent voor een blad als de Zwarte, daar kon niemand op de vergadering een pasklaar antwoord op geven. In Leiden zijn er wat plannen om in een 14-dagelijkse editie wat grotere achtergrondthema's te bewerken en in de rest van de plaatsen

In ieder geval komen we op 26 augustus van de hele regio bijeen in Leiden (ALARM) en zullen de voorstellen allemaal doorgesproken worden.

Ook zin om te komen...?

NICARAGUA LIBRE, NO PASARAN

Op 15 Juli jongstleden vertrok de Werkbrigade 85 naar Nicaragua om daar hun bijdrage te leveren aan de verdediging van de revolutie. Voorafgaand aan het vertrek zijn maanden van voorbereiding geweest. Voorbereiding m.b.t. het zoeken van een geschikte veilige lokatie om te gaan werken. Voorbereiding gericht op scholing van de brigade, over de politiek, over de cultuur, de massaorganisaties. Voorbereidingen m.b.t. het op gang brengen van inzamelingsacties voor de aanschaf van hulpgoederen voor Nicaragua, medicijnen en gereedschap, maar ook batterijen, ritsluitingen en elastiek. Het vinden van een relatief veilige lokatie om te gaan werken in een kooperatie viel niet mee. Verschillende keren werden er veranderingen aangebracht en zo'n 6 dagen voor het vertrek werd het bericht uit Managua ontvangen dat het in Esteli, waar de kooperatie zou gaan werken, te onveilig was door aanvallen, terreur en sabotage van de contra's. Pas in Managua zouden ze nu te horen krijgen waar ze konden gaan werken.

Sommige kameraden menen dat de Sandinisten revolutie geen revolutie is die zij zouden moeten verdedigen, verbaal noch actief. Op 23 Juli 1961 werd het FSLN opgericht, 19 Juli 1979 werd Nicaragua bevrijdt. En zoals Sergio Ramirez zegt is de revolutie niet gewonnen in de loterij. De revolutie is bevochten met het bloed van velen. De strijd is in 1979 niet gestopt, maar onverminderd doorgegaan tegen de contra's en de adelaar uit het Noorden. De adem van de imperialistische Vernigde Staten hijgt in de nek van de revolutie, wachtend op een geschikt moment voor een invasie. Wat moet de Sandinistische revolutie bewijzen om steun te krijgen van die linkse kameraden die nu de volksrevolutie niet waard vinden om te steunen. Moet het Sandinisme bewijzen dat zij in staat zijn om in een oorlogssituatie gekombineerd met een economische wurging een perfecte vorm van volksdemocratie in te voeren?

Vrijheid is vaak het sleutelwoord van de geuite kritiek op de volksrevolutie in Nicaragua. Het lot van de Miskito indianen wordt aangehaakt, een fout die het FSLN ondertussen heeft toegegeven, en een enkele kameraad die zich laat bedonderen door het af en toe uitgevaardigde verschijningsverbod tegen het persorgaan van de contra's, Da Prensa. Toch zouden die kameraden Nicaragua het voordeel van de twijfel moeten geven, zeker wanneer we in ons achterhoofd houden dat vrijheid in Latijns-Amerika sinds de kolonisatie niet meer is geweest dan een poëtische gedachte. Juist daarom moet veel waarde worden gehecht aan de nu verworven vrijheden in Nicaragua en die "vrijheid betekend in werkelijkheid, dat je haar uit de klei haalt, haar

bakt en haar vorm geeft. Een bescheiden democratie die uit de met bloed bevelkte klei komt, vraag me niet voordat de tijd rijp is hoe zij eruit ziet. Ik zal je het uitleggen als de tijd rijp is, als de klei gebakken is. En als je me in de tussentijd niet helpt kneden, laat me dan met rust" (Sergio Ramirez) Maar laten de kameraden die zeggen dat er in Nicaragua geen vrijheid is dat zeggen tegen de 8000 landloze boerengezinnen in Masaya die afgelopen Juni landkregen overgedragen dat in handen was van grootgrondbezitters of werd beheerd door de staat.

Natuurlijk gaat niet alles van een lijn dakje. Door kanstante agressie, sabotage en moordpartijen gelanceerd uit het Noorden en de konstant dreigende invasie zijn veel mensen gemobiliseerd en wordt de verdediging, de bewapening van het volk, een groeiende post op het totale budget ter besteding, wat direkt en indirekt ten koste gaat van de economie en de bevochten ontwikkelingen. Zo blijft er niet alleen minder geld over voor bv de ontwikkeling van de landbouw en de landbouwcoöperaties, maar kunnen ook de gemobiliseerden niet op het land werken.

Ook op het gebied van de psychiatrie vinden veranderingen plaats. In plaats van de traditionele electroschokken, isoleercellen, dwangbuizen en medicijnen wordt de sociale omgeving ingezet bij de genezing. In Nicaragua wordt veel meer gekozen voor de behandeling thuis, omdat een langdurig verblijf in inrichtingen eerder een negatief dan een positief effect heeft op de mensen. De uniformen van de patienten worden vervangen door dagelijkse kleding en de psychiatrische patienten nemen deel aan het arbeidsproces. Zo was er bv in januari van dit jaar een brigade katoenplukkers aan het werk.

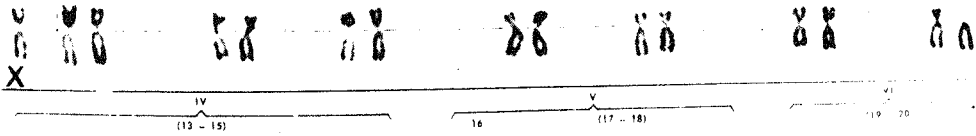
Op het ministerie van gezondheid van Nicaragua staat geschreven "de gezondheid wordt geboren met de revolutie", wat geen propagandistische leus is, maar keiharde realiteit. Onder de diktatuur van Somoza was de gezondheidszorg enkel toegankelijk voor de elite terwijl de diktatuur van Somoza de oorzaak was van de ziektes. De kleine boeren en de landloze boeren ten tijde van de diktatuur moesten zich verhuren als plantagearbeider tijdens de seizoenen in de tropiese kustvlakte. Deze boeren kwamen vaak uit andere streken met een ander klimaat. Die klimaatsverandering, de slechte arbeidsomstandigheden, slechte behuizing en lange werktijden, de ondervoeding, de DDT besproeiing vanuit vliegtuigen en de slecht hygiëne waren de oorzaak van vele ziektes. Met de revolutie en de daaruit voortvloeiende landhervorming en aanpak van sociale misstanden werd de basis ge-

legd voor de gezondheidszorg. Zonder de landhervorming, de hygiëne e.d. zou de gezondheidszorg niets anders zijn dan een op lap middel om de arbeider weer aan het arbeidsproces te laten deelnemen. De gezondheidszorg is opnieuw opgezet. Het ministerie plant op nationaal nivo in samenwerking met de landelijke massaorganisaties, de vrouwen-, jongerenorganisaties, de vakbonden en de wijkcomitees. Op alle niveaus in het land is overleg tussen de verschillende betrokkenen. Iedere provincie en regio heeft eigen basisvoorzieningen. Daarnaast zijn er de blotevoetendoktors, geschoolde leken. Deze blotevoetendoktors komen vaak uit de dorpen zelf en genieten daarom veel vertrouwen. De nadruk ligt op betere hygiëne en ziektepreventie. De Sandinistische verdedigingscomitees (CDS) bevatten "verantwoordelijken" voor de gezondheid zorg en zien toe op de verbranding van huisvuil, schoonhouden van straten en aansporen van ouders met zieke kinderen om niet te lang te wachten met naar de dokter te gaan. Tevens is in Nicaragua de gezondheidszorg gratis. Een verdere opsomming van veranderingen en hervormingen kan nog wel gegeven worden, maar ik denk dat de bovenstaande voldoende illustratief zijn.

Het Sandinisme heeft gekozen voor een gematigde, maar gestaag vooruit gaande koers. Gematigd omdat het FSLN de steun van de zgn. "patriotische" ondernemers niet wil verspelen, omdat zij een bijdrage kunnen leveren voor de ontwikkeling van een onafhankelijke economie. Tevens zou een reaktionair eenheidsfront van de ondernemers een nog groter gevaar betekenen voor de revolutie. Zoals alle Latijns-Amerikaanse landen zit Nicaragua met de erfenis van eeuwenlange koloniale en neokoloniale overheersing. Dat betekent een economie die leverancier is van grondstoffen aan de wereldmarkt, de VS en het westen die haar beheersen. Dat betekent een nationale cultuur die vertrappt is en vervangen door de diepvriescultuur uit de VS. Dat betekent een parasitaire bourgeoisie die nooit produktief is geweest. Dat betekent een reaktionair (ex)leger de Guardia Nacional in Nicaragua, opgeleid in de VS en afhankelijk van de VS. Een complexiteit van problemen die aanaepakt moeten worden. De invloed van de massaorganisaties en het FSLN op de economie neemt onder tussen toe. De onteigenaars (grootgrondbezitters) worden nog steeds onteigend. Nicaragua heeft daarbij ook onze steun hard nodig. Werkbrigades zijn daar een onderdeel van, solidariteitsacties en financiële steun (giro 5248972 tnv Nicaragua Komitee Rotterdam o.v.v. hulpgoederen actie brigade '85) ook.

1) Sergio Ramirez

genen en voortplantingstechnologie

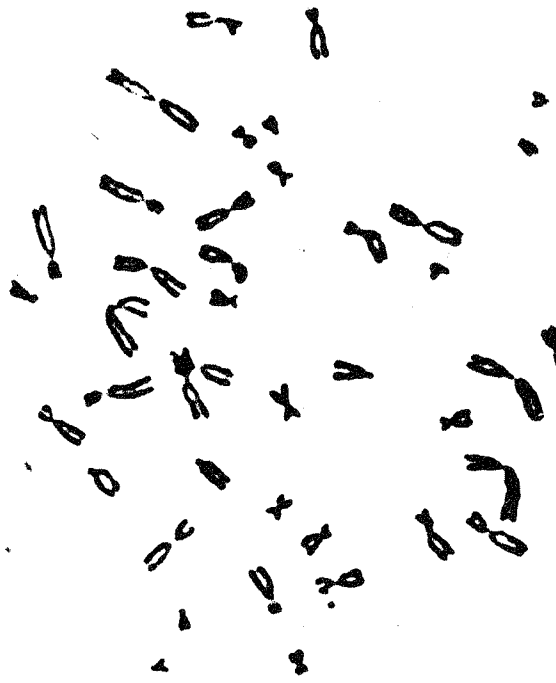
Over een paar weken verschijnt er een brochure tegen genetechnologie en voortplantingstechnieken. Met deze brochure willen we een aanzet geven tot discussies over en verzet tegen deze technologieën. Vanuit feministische visie gaan we in op de oorzaken en gevolgen hiervan. Hierbij leggen we de nadruk op de samenhang tussen biotechnologie en de voortplantingstechnieken en de betekenis van deze technologieën voor de economische herstructurering, die door de imperialistische staten doorgevoerd wordt.

Er wordt een overzicht gegeven van de verschillende voortplantingstechnieken, en er is materiaal verzameld over de toepassing van biotechnologie en voortplantingstechnieken in Nederland (bedrijven, klinieken, universiteiten).

Tot slot volgt er een bundeling van artikelen en verklaringen, waarin stelling genomen wordt tegen deze technologieën.

Het nu volgende artikel was de oproep tot het congres in Bonn in april 85 tegen genetechnologie en reproductietechnologie, waar 2000 vrouwen zich tegen deze technologieën hebben uitgesproken.

Genetechniek en reproductietechniek zijn nieuwe technologieën, waarvan de gevolgen zich vooral tegen vrouwen richten, een nieuwe vorm van geweld. Terwijl komputertechniek de devaluatie en vernietiging van vrouwelijke betaalde arbeid tot gevolg heeft, gaat het bij genen- en reproductietechnologie om de versnippering en commercialisering van de niet-menselijke natuur en het vrouwelijk lichaam. De techniek van het recombineren van erfelijk materiaal ("gentechniek") maakt gewelddadig en onherroepelijk inbreuk op het leven van alle betrokken levende wezens. Door de mogelijkheid van de genetische 'verbetering van het erfelijke materiaal' bestaat het gevaar, dat deze techniek de traditie van de oude en nieuwe Eugenetica (rasverbeteringsleer) verder ontwikkelt.

Met de reproductietechnieken (reactiebuiscababies door in vitro-bevruchting, kommercieel draagmoederschap etc.) worden vrouwen nog meer als tot nu toe beroofd van de controle over haar lichaam: artsen als reproductie-ingenieurs zullen beslissen welke vrouwen überhaupt wordt toegestaan kinderen te krijgen (namelijk witte, heterosexuele vrouwen in de industrielanden) en welke vrouwen niet. En wat voor kinderen we mogen krijgen ('gezonde', witte, aangepaste jongens) en wat voor kinderen niet. Na vroegtijdige geslachtsbepaling dmv vruchtwateranalyse (amniocentese) worden in China en India nu al vrouwelijke foetussen systematisch geaborteerd. Worden deze reproductietechnieken in de derde wereld gelegitimeerd op bevolkingspolitieke gronden, bij ons worden ze gerechtvaardigd met het recht van 'onvruchtbare' vrouwen op een 'eigen' kind. Bij al deze methoden gaat het erom een omvangrijke waardevermindering van het vrouwelijk leven als zodanig. Nu al wordt bij vee van het vrouwelijk geslacht gebruik gemaakt van reproductietechnieken. Een wereld waarin het patriërchaat deze technieken ook bij vrouwen inzet is voelbaar nabij. Zo ook het visioen van een wereld, waarin het levende in zijn wildgroei niet meer zal bestaan - getransformeerd in rampgevoelige levende machines van de

genen-ingenieurs. Niet-menselijke levende wezens zouden tot produktiemachines gedegradeerd worden, en vrouwen tot baarmachines.

En mochten de reproductie-ingenieurs de kunstmatige baarmoeder ontwikkelen, dan zouden vrouwen zelfs volledig vervangbaar zijn. Dan zou de oeroude droom van mannen over 'zelf baren' werkelijkheid zijn. Genen- en reproductietechniek worden ons -net als de kernfysica- als oplossingen aangeprezen voor problemen, die eerst voor het overgrote deel door de industrie-maatschappij zelf in het leven geroepen zijn: welvaartziekten zoals suikerziekte en kanker, bossterfte, wereldwijde honger door uitbuiting van de derde wereld, toenemende onvruchtbaarheid door stress en milieuvervuiling.

Deze problemen zijn ofwel te vermijden, of er zijn wel 'zachte' alternatieven voor het oplossen daarvan, die echter niet zo winstgevend en veelbelovend zijn voor de heren ondernemers.

Op dit moment proberen de heersende mannen in economie, wetenschap en politiek de genen- en reproductietechnieken in een stroomversnelling te brengen. Steeds meer kapitaal wordt beschikbaar gesteld aan de wetenschappers, zodat ze hun onderzoek en experimenten in een nog grotere omvang kunnen verrichten. Economie en politiek verwachten nogmaals een hernieuwde opleving van de economie van deze technieken. Wij zijn het zat om de gevolgen van steeds nieuwe schijnoplossingen voor de problemen van de industriemaatschappij te moeten dragen. Schijnoplossingen die, zoals de genen-techniek alleen maar voor nieuwe ekologiese en maatschappelijke problemen zorgen.

De brochure zal verkrijgbaar zijn in de meeste vrouwen- en linkse boekhandels.

DE AFFAIRE GARDINER

Mischien weet je het nog : ongeveer een jaar geleden werd (axievoerend) Nederland opgeschrikt door het bericht dat er een spion in het Vredes Aktie Kamp bij Woensdrecht was geïnfiltrerd, die was doorgeslagen en een bekentenis had afgelegd. Enkele dagen was het voorpagina-nieuws, daarna verdween het langzaam uit de aktualiteit, mede omdat de hele zaak steeds vager en onduidelijker werd en omdat er vanuit de regering alleen een diep stilzwijgen kwam, zoals gebruikelijk is in dit soort zaken. In het belang en de veiligheid van de staat, weet je wel. Nu is er een brosjure over het geval John Gardiner, want daar hebben we het over, verschenen bij AMOK. In alle stilte is een rekonstruiegroep een jaar bezig geweest alle gebeurtenissen op een rijtje te zetten, heeft alle betrokkenen, inclusief Gardiner zelf, geïnterviewd en voor de rest zijn er nog deskundigen geïnterviewd, is er contact geweest met kennissen van Gardiner (of Wood, of weet ik veel hoe die nou eigenlijk heet) en is de weinig beschikbare literatuur over (Amerikaanse) inlichtingendiensten geraadpleegd.

December 1983 arriveert een zekere John Gardiner bij het VAK. Ziek en doodmoe. Hij verteld Duitsland uitgezet te zijn in verband met een axie waarbij hij demonstranten uit een politiebusje had bevrijd. Meteen

communicatiegebouw op de basis. Gardiner was intensief betrokken bij de voorbereidingen.

De axie bleek uitgelekt, de axievoerders kwamen niet verder dan de eerste prikeldraadversperring. Bij alle axies zorgde Gardiner er voor niet zelf op de basis te komen, met de motivatie dat dat voor hem als buitenlander een te groot risico was. Toen Gardiner toch een keertje werd opgepakt, en weer werd vrijgelaten, had hij een militaire kaart van de basis bij zich, die hij volgens eigen zeggen had gejat toen hij even alleen werd gelaten in een maresjoseelokaal. Op 27

maart ging Gardiner naar een axievergadering in Leuven, België. Twee dagen later

organiseerd. Gardiner kwam met een aantal voldongen feiten aanzetten, in plaats van, zoals was afgesproken, voorbereiding in samenwerking met de regionale voorbereidingsgroepen. Voor de zekerheid werd er daarom een alternatieve axie voorbereid, waar Gardiner helemaal buiten werd gelaten. De geplande axie op Woensdrecht was inderdaad compleet uitgelekt (dat kwam Lubbers zelf op TV aankondigen), de alternatieve axie op Volkel lukte wel. Voor bijna iedereen was toen de maat vol, wat betreft Gardiner, Gardiner zelf voelde echter nattigheid, en kwam op 18 April met zijn "bekentenis": hij was een geheim agent van de National Security Agency (NSA), verbonden aan NATO-inlichtingendiensten. Zijn opdracht was om te kijken of er sprake was van Sovjet-invloed in de vredesbeweging, en in hoeverre vredesactivisten bereid waren harde axies te voeren. Door de manier waarop hij in het kamp was opgevangen, en de manier waarop

die eerste nacht hield hij een 24-uurs waken bij de hoofdeurop, iets wat meteen al bij veel mensen respekt afdwong. Hij bleef in het VAK alhoewel hij volgens eigen zeggen op weg was naar Greenham Common. Hij wist snel het vertrouwen van de bewonersters van het VAK te winnen en liet duidelijk blijken in te zijn voor verdergaande axies: "I am not a pacifist, I am an activist". Hij ging vaak de basis op, leerde mensen allerlei technieken etc. Binnen no time wist hij ook door te dringen tot de basisgroepen tegen kerngeweldd en militarisme. Steeds probeerde hij mensen ervan te overtuigen dat er hardere axies gevoerd moesten worden. Meestal benaderde hij mensen individueel en speelde in op de motieven en ervaringen die mensen aan hem vertelden. Hij benaderde mensen mer de vraag of ze het zagen zitten, een soort commandotraining te volgen. Behalve dat hij in alle voorbereidingen van axies dook, zette hij ook zelf een axie op touw. Op 11 Februari klommen twee mensen in een radiozendermast van de vliegbasis en bleven daar de hele dag zitten. Op 18 Februari was er een grote landelijke bezettingsaxie van een kom-

was hij terug in het kamp, met kisten vol granaten, gejat in Florennes. (de Belgiese basis waar de kruisraketten zijn gestationeerd) OP 13 granaten na heeft hij de rest begraven, op aandringen van de VAK-bewonersters die hij op de hoogte had gebracht van de granatendiefstal. Met de overgebleven 13 granaten sprong hij zeer slordig om, liet ze zelfs buiten zijn karavan slingeren. Hij benaderde mensen, waarvan hij dacht dat ze wel in waren voor harde axies, met het voorstel om op 1 Mei een museumvliegtuig dat op de basis stond, op te blazen. Het wantrouwen tegen Gardiner, dat bij een aantal mensen al latent aanwezig was, begon te groeien. Dit werd de weken daarna alleen maar versterkt: Na een anoniem telefoontje werden de 180 door Gardiner zogenaamd verborgen granaten op een parkeerplaats in Teesenderloo in België gevonden, en een aantal Belgiese anti-militaristen werden gearresteerd. Bovendien werd er weer een bezettingsaxie op Woensdrecht ge-

de mensen onderling met elkaar omgingen, was hij echter in gewetensnood gekomen, en had berouw gekregen. Vandaar zijn biecht. Om zijn verhaal te bewijzen nam Gardiner in bijzijn van journalisten en axievoerders contact op met zijn BVD-kontaktpersoon, en meldde dat er die nacht een harde axie tegen de communicatiebunker zou plaatsvinden. Even later meldde het op die plek van de blauwe en groene mannetjes. Gardiner vertrok toen naar Groningen, probeerde zijn hele verhaal aan de Nieuwe Revue te verkopen, en zou in de trein naar Frankfurt een ontmoeting hebben gehad met ene Martin Lemmon van de NSA. Gardiner verdween een maand, maar verscheer 14 Mei weer in Groningen. Zijn gedrag en zijn verhalen versterkte de twijfels over de eerlijkheid en oprechtheid van zijn bekentenis. Eerder ontstond de indruk dat hij nog steeds actief was. Gardiner verdween weer deze keer naar Engeland, waar hij om onduidelijke redenen in een ziekenhuis terecht kwam (feit) en waar hij door de Engelse veiligheidsdienst werd verhoord en platgespoten (gardiners verhaal). 8 Juni was Gardiner weer in Nederland en gaf hij zich aan bij de politie, omdat hij zo graag bekend wou maken dat hij echt door de BVD was gebruikt, als het even kon in een rechtszaak. Gardiner werd echter uitgeleverd aan België, omdat hij daar een zwaarder vergriep had gepleegd (de diefstal van die granaten), en werd uiteindelijk veroordeeld tot 12 maanden bak. 20 Mei 1985 kwam Gardiner al vrij: amnestie we-

me met persoonlijk. Dat die werkdag
Allemoed veroorzaakt dat het er gevecht
ant.

De brosjure van AMOK staat verder nog
vol met leuke voorbeelden over hoe merk-
waardig de Nederlandse politie is opgetreden
van het gekonkel van de Nederlandse rege-
ring, over het proces in België, waar belang-
rijke processtukken verdwenen en de rechter
geen enkele vraag toeliet over de rol van de
inlichtingendiensten en zo. Daarvoor moet
je de brosjure zelf maar lezen. Wat veel in-
teressanter is, en waar de brosjure dan ook
uitgebreid op ingaat, is de vraag wie en wat
die John Gardiner nou toch eigenlijk is.

AMOK geeft zelf toe dat ze daar niet hele-
maal uitgekomen zijn, dat Gardiner een raad-
sel blijft. Wel kunnen ze zeggen wat hij
minimaal was: een informant voor de BVD
en een provocateur die vredesactivisten pro-
beerde aan te zetten tot gewelddadigheden.
Ook geeft AMOK een aantal stellingen, al-
lemaal gemotiveerd, waaruit blijkt wat er uit
alle informatie, raadsels, verklaringen en te-
genstrijdigheden toch over Gardiner naar
boven is gekomen, maar het blijft, zoals ze
het zelf noemen, "geinformeerd spekuleren".

1. Gardiner is een free-lancer, d.w.z. dat
hij niet in vaste dienst is van een inlichtin-
gendienst, doch zijn diensten aanbod en in
los-vast verband werkte.

2. Amerika is diep betrokken bij de hele af-
faire.

3. Gardiner had grote psychische problemen:
onzekerheid, de behoefte om zichzelf te be-
wijzen en een sterke behoefte aan vriend-
schap.

4. Er zijn een aantal pogingen gedaan van-
uit de overheid om Gardiner voor te stellen
als een man met een crimineel verleden, uit
op eigen roem en geld etc. Dit om de aan-
dacht af te leiden van zijn werkelijke rol en
wel op een zeer belangrijk tijdstip, net voor
het Nederlandse rakettenbesluit.

5. Er zijn vanuit diverse overheden en in-
stanties pogingen gedaan om Gardiner ende
veiligheidsdiensten uit de publiek te hou-
den.

6. Gardiner is een kalkulerend mens. Hij
doet elke stap op zeer weloverwogen wijze.

7. Gardiner is in de vredesbeweging geïnfil-
treerd met een dubbele bedoeling: enerzijds
om de Nederlandse en Belgische vredesbewe-
ging in diskrediet te brengen. Anderzijds om
aan te tonen dat de Belgische bewaking van
Florennes zo lek was als een zeef en dus maar
beter aan de Amerikanen zelf kon worden o-
vergelaten als de kruisraketten eenmaal aan-
kwamen. Hetgeen inmiddels ook is geschied.

Gardiner blijkt echter een volhouder. Zo-
gaw hij is vrijgelaten, reist hij weer naar
Nederland en probeert weer in contact te ko-
men met axievoerdersters. Hij komt echter
meestal voor gesloten deuren te staan. Toch
zijn er nog mensen die, ondanks alles wat

Gardiner heeft gedaan, alle leugens en tegen-
strijdigheden die hij heeft verteld, ondanks
dat hij sinds zijn "bekentenis" nooit enige re-
levante informatie heeft gegeven, nog steeds
in hem geloven, ja zelfs een steunkomitee voor
hem oprichten. Doelstelling van het John
Wood comité is l. m. b. v. de zaak Wood
aantonen dat dat de Nederlandse rechtspraak
in ernstige mate wordt bedreigd door het be-

staan van inlichtingendiensten. Het is in de
hand van de zaak Wood aan te nemen dat de
inlichtingendiensten een gevaar vormen voor
de vrede en de veiligheid. En uit het boven-
staande zou dan volgen dat er steun moet wor-

den verleend aan Wood/Gardiner. Maar ge-
ukkig zag het comité in dat die doelstellin-
gen niet bereikt konden worden en heeft zich
zelf daarom maar opgegeven. Wani dat bul-
letin dat ze uitgaven was toch wel erg du-
bieus. Geen enkele kritiek op Gardiner,
geen twijfel aan zijn rol etc. En als je dan
ook nog zinnen tegenkomt als: "Maar John
heeft zijn aandacht bij het zoveelste paar
vrouwenbenen dat voorbij schuift (...)",
en spreuken als "Zij hebben hun tong ge-
scherpt als een slang, addervergig is onder
hun lippen. Psalm 140.4", dan kun je
alleen nog maar konkluderen, zoals Bluf I
een tijdje geleden deed: Wij trappen niet
meer in die slijmerige brij. Wat ons be-
treft kan Gardiner, net als alle stillen en
infiltranten maar een ding doen: oprotten!

John zelf is toch wel een beetje teleur-
gesteld: "I expected hostility when I came
back, I did not think it would be easy, but
I did hope that people would be prepared
to listen to what I had to say and ask the
questions to which they need answers.
People who have shown hostility to em,

dat is wat ik heb verwacht, ik heb niet ge-
wacht dat het zo makkelijk zou zijn. Ik heb
er hoop op dat de mensen die nu bezig zijn
in de voorbereiding van de axiekamp en de
terreinbezetting, dat de mensen die nu bezig
zijn met de voorbereiding van de axiekamp
These people, they are ready to ask the
only thing that I need to hear, they are
preparing to ask.

Wat kan je nu leren uit al die verhalen?
Het blijft ongelooflijk hoe Gardiner zich
in no-time overal binnen heeft weten te
dringen, en dat het zolang heeft geduurd
voor er echt wantrouwen tegen hem is ge-
rezen. Aan de andere kant, als je om
voortaan maar elk nieuw gezicht in principe
als spion/infiltrant behandelt, stoot je veel
(nieuwe) mensen af. Ok moeten axies dan
nog maar geheimer worden voorbereid, met
het risico dat je een groep bonzen en een
groep axieevee kreert. Of gewoon geen gro-
te axies meer voeren. Duidelijk is wel dat
er door dit soort dingen een enorme paranoia
uitbreekt: niemand vertrouwd niemand meer
iedereen geeft elkaar de schuld, verhitte dis-
kussies over hoe je moet reageren, tegen-
stellingen, splittings etc. Paranoia is al-
tijd fout, het verlamt je, nix lukt meer etc.
Het blijft gewoon een zaak van opletten,
zorgvuldig met geheimhouding omspringen
en steeds krities blijven. Zonder te over-
drijven.

OPROEP AAN ALLE ANTI- KERNENERGIE AKTIVISTEN

Twee nieuwe kerncentrales wil de regering bouwen in ons land. Het parlement heeft dat nu goedgekeurd. Slechts een handje vol mensen hebben hier belang bij: wat hoge ambtenaren van economische zaken, kwijnende resten van de Nederlandse kernenergie-industrie, milieuvervuilende grootverbruikers van elektrisiteit. Anti-kernenergie activisten zullen nu de werkzaamheden van de atoomblokkade daadwerkelijk moeten stoppen. Als voorproefje willen we op het industrieterrein Moerdijk een tentenkamp vestigen, omdat daar waarschijnlijk een van de nieuwe kerncentrales zal komen plus een opslagplaats voor al het radioactief afval in Nederland. De bouwwerkzaamheden daarvoor zullen pas volgend jaar beginnen, maar daar willen we niet op wachten. In Oktober (5, 6 en 7) houden we een driedaags axiekamp en terreinbezetting. Dan zullen ook de laatste 3 kandidaten voor een radioactief afvalopslagplaats bekend worden. De voorbereidingen voor het tentenkamp zijn al van start gegaan. Voor iedereen die mee wil doen aan deze voorbereidingen, de volgende landelijke vergadering is Zaterdag 27 Juli a.s. in Utrecht om 12 uur bij Strohalm, Oude Gracht 42. Voor meer informatie kun je iedere vrijdagmiddag van 2-5 uur terecht bij het landelijk sekretariaat in Arnhem, tel: 085-514957. Het postadres is Spoorwegstraat 35, 6828 AM Arnhem

CONTRAZIONE KINA NOG WATT

23
AUGUSTUS

blauwe aanslag buitenom 214 den haag
zalen open om 20.30 entree f5,-

